

Nye USA-raketter i Europa truer verdensfreden.

Af Alexander Hartmann

Medens den amerikanske præsident Trump er besluttet på at trække de amerikanske tropper tilbage fra Syrien og Afghanistan og arbejder hen mod et helt nyt, produktivt forhold til Kina og mod nye fredelige forhold på den koreanske halvø, så bliver Russiagate-kupmagerne stadig mere paniske. På samme tid, hvor Trump mødtes med Nordkoreas statsoverhoved Kim Jong-un i Hanoi, opførte de et kæmpedrama i Repræsentanternes Hus, hvor Trumps tidligere sagfører Michael Cohen spillede hovedrollen.

Trump udtalte sig den 26. februar over for Fox News angående det skuespil, som demokraterne har iscenesat i det nationale fjernsyn: "Hvem ønsker ikke fred på Den koreanske Halvø? Det er forrykt. Men de viser, at de virkelig hader Trump mere, end de elsker Amerika... De ønsker kun, at Trump går ned, selv om det også skulle indebære, at Amerika går under."

Rent faktisk så indebærer dette (at Trumps bestræbelser mislykkes) ikke blot at Amerika går ned, men at hele verden glider ind i geopolitiske konflikter, der meget let kan udvikle sig til en verdensomspændende krig. For den transatlantiske krigsfraktion er fuldstændigt indstillet på at ødelægge Trumps diplomati.

En mulig eksplosiv flanke, som de har udvalgt, er Venezuela, hvor De Nykonservative fremskynder deres regimeskiftsforsøg og den selvudnævnte præsident Guaidó allerede kræver åbenlyst, at den siddende regering styrtes af et udefra kommende militært indgreb.

Først og fremmest er der faren for en global magtprøve mellem NATO og Rusland, hvad der er forstærket af USA's udtræden af

IMF-aftalen og kommer til udtryk i præsident Putins realistiske udtalelser på Den russiske Forbundsforsamling den 20. februar. Putin kom i den væsentligste del af sin tale ind på, hvordan levestandarden kan forbedres for det russiske folk og almenvellet beskyttes, men advarede udtrykkeligt mod illusioner om, at Rusland ikke skulle være i stand til at beskytte sig selv militært.

Helga Zepp-LaRouche udspurgtes herom på den engelsksprogede udgave af Sputnik International, og hendes bemærkninger udkom den 21. februar under overskriften "Tysk politiker: Europa underskriver en "selvmordspagt", når nye amerikanske raketter udstationeres". Hun citeres her for:

"Trods præsident Trumps hensigt om at forbedre forholdet mellem USA og Rusland, indbefattet muligheden af at erstatte IMF-aftalen med en ny pagt, er Putin nødt til at tage hensyn til de nykonservative i Trumps regering og til den britiske udenrigsminister Gavin Williamson, der truer med 'hård magtanvendelse' og hævder, at grænserne mellem fred og krig udviskes." Williamson erklærede den 11. februar, at Storbritannien måtte være rede til at gøre brug af 'hård magtanvendelse' over for Ruslands og Kinas voksende aggression.

Hvis Europa tager imod USA's udstationering af ballistiske raketter med middellang og kort rækkevidde, understreger Zepp-LaRouche, så svarer dette til en selvmordspagt, eftersom Rusland har gjort det klart, at det vil bekæmpe sådanne mulige trusler. Europas grundliggende egeninteresse består i at få ophævet sanktioneerne mod Rusland og genoprette gode forbindelser til Moskva, idet man forbinder sig med Bælte og Vej-Initiativet og Den eurasiske økonomiske Union og får skabt en sammenhængende økonomisk zone fra Atlanten til Stillehavet. Derved vil der opstå en "ny sikkerhedsarkitektur", som Europa så skal opbygge sit samarbejde med De forenede Stater ud fra.

Også Edward Lozansky, rektoren for The American University i

Moskva, advarede den 26. februar i Washington Times om, at verden "vandreri søvne" ind i en verdensomspændende atomkrig, og at denne proces må stoppes. Han skriver: "En god begyndelse kunne være et tresidet topmøde mellem stats- og regeringscheferne fra USA, Rusland og Kina – eller endnu bedre, et firpartsmøde, der også medtager Indien -, for at arbejde hen mod et nyt mønster for konstruktivt internationalt samarbejde. Det hele afhænger af Mr. Trump, for de andre trojkamedlemmer har allerede mødtes og vil afgjort tage imod hans indbydelse. Et sådant skridt fra Mr. Trumps side kunne ikke blot afværge den søvngængeragtige vandring hen mod atomkrigen, men ville bidrage til at sikre hans valgsejr i 2020, idet han erindrer os om, hvorfor han overhovedet blev valgt.

Netop et sådant samarbejde mellem Rusland, Kina, Indien og USA havde Lyndon LaRouche længe søgt at fremme, ikke blot for at stoppe Storbritanniens geopolitiske krigsførelse, men også for at skabe en vidtstrakt konstellation af kræfter, som andre nationer med god vilje kunne tilslutte sig, og som kunne indkalde til en ny Bretton-Woods-konference. Kun et sådant forum kan erstatte det bankerotte vestlige finanssystem med en kreditstruktur, der kan finansiere Den nye Silkevejs globale udvikling. Uden en sådan ny finansorden i stil med Den nye Silkevej er faren for en verdensomspændende krig, der udgår fra det gamle, døende system, praktisk talt uundgåelig.

DEN NYE SILKEVEJ SKRIDER FREMAD

Trods de nykonservatives sabotageforsøg fortsætter Bælte og Vej-Initiativet videre fremad. Stadig flere nationer ønsker at tage del i dette opbygningsprogram eller at udvide deres deltagelse. Her er nogle eksempler:

Myanmar: Statsminister Aung San Suu Kyi ledede sin regerings første møde i det udvalg, der skulle virkeliggøre de sidste september underskrevne aftaler mellem Kina og Myanmar om en økonomisk korridor mellem Kina og Myanmar. Det skal som en del

af Bælte og Vej-Initiativet strække sig fra Kunming, hovedstaden i den kinesiske provins Yunnan, gennem begge lande til Myanmars vigtigste økonomiske centre. Derpå diskuterede begge lande, hvilke projekter der skal have fortrinsret langs denne rute. Aung San Sun Kyi erklærede under mødet, at regeringen måtte "sikre sig, at de udvalgte projekter stemte overens med de nationale planer, retningslinjer og indenrigspolitiske forhold." Men hun understregede også, at Myanmar "er et land, der har en strategisk beliggenhed i Bælte og Vej-Initiativet. Myanmar må tage del i dette initiativ." Det 25 mand store udvalg, som består af ministre, lederne af de pågældende distrikter og andre embedsmænd, vil her i april deltage i det andet Bælte og Vej-forum for internationalt samarbejde i Peking, meddelte Irrawaddy-mediegruppen.

Malaysia: Statsminister Mahathir Mohamed har meddelt, at han i april vil anføre sit lands delegation til Bælte og Vej-forummet i Peking. Også den malaysiske finansminister Lim Guan Eng understregede under den kinesiske nytårsmiddag i Malaysia-Kina Business Council, at "de gode forbindelser mellem Malaysia og Kina bør fortsættes og styrkes" og tilføjede, at Malaysia fortsat ville understøtte Bælte og Vej-Initiativet.

Ny Zealand: Statsminister Jacinda Ardern udtalte, at ministeren for økonomisk udvikling, David Parker, vil deltage som leder af en handelsmission til Bælte og Vej-Initiativet i april. Ardern sagde, at man førte samtaler med Kina om fælles infrastrukturprojekter. Med den afgørelse sætter regeringen sig ud over den tidligere kritik af Bælte og Vej-Initiativet, som blandt andre udenrigsminister Winston Peters har ytret.

Libanon: Der blev talt om Libanons rolle i Bælte og Vej-Initiativet, da den kinesiske ambassadør i Libanon, Wang Kejian mødtes med statsminister Saad Hariri den 18. februar. Hariri har netop dannet sin nye regering, efter at parlamentets tydelige flertal havde udtrykt sin tillid til projektet. Kina vil være rede til at arbejde sammen med Libanon for at styrke den gensidige politiske tillid og

koordinere politikken inden for Bælte og Vej-Initiativet rammer, citerede Xinhua ambassadør Wang for. Hariri takkede Kina for dets understøttelse af Libanon på det politiske, økonomiske og humanitære plan og sagde, at han glædede sig til "yderligere fremskridt i vort samarbejde med Kina på mange planer."

Iran: Der blev også talt om Irans rolle inden for Bælte og Vej-Initiativet under en omfattende diskussion af landets vanskelige situation, da den iranske udenrigsminister Jawad Sarif mødtes med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i Peking. "Initiativet er af stor betydning både for Iran og for Kina", erklærede Sarif ifølge Xinhua. I følge det tyrkiske pressebureau Anadolu erklærede Wang, at Peking påskønner Irans rolle i de regionale forhold og imødeser med forventning en øget udvidelse af denne rolle. Iran og Kina vil kunne beholde deres strategiske styrke i en region og en verden med dybtgående ændringer, hvis de forstår, at både Kina og Iran er lande med årtusindegamle kulturer og traditioner.

Det er på tide, at Tyskland og Europa opsiger deres "selvmordspagt" med det nykonservative krigsparti, forlader den hidtidige konfrontationsholdning over for Rusland og Kina og forbinder sig med Silkevejs-initiativet. Et væsentligt skridt i denne retning vil være at offentliggøre den virkelige baggrund for Russiagate-kampagnen mod præsident Trump og fremlægge den for den brede befolkning. Da dette næppe kan forventes fra de "gængse mediers" side, må borgerne selv lægge hånd på sagen. Hjælp selv med!